Denizanası Tacı

Yavuz DEMİRKIRAN

Denizanası Tacı

Yavuz DEMİRKIRAN

Pırıl pırıl mavi okyanusun derinliklerinde, güneş ışınlarının kurdeleler gibi dans ettiği yerde, pembe ve turuncu mercanlardan yapılmış güzel bir saray vardı. Kuleleri yükseklere kıvrılıyor, pencereleri yumuşak bir ışıkla parlıyordu. Yarı saydam pembe şemsiyesi ve büyük kehribar gözleriyle minik bir denizanası olan Prenses Jella, bu harika yerin yeni koruyucusuydu. Her kabuğu ve her parlayan taşı severdi.

Jella'nın en iyi arkadaşı Finn, sarı çizgili ve küçük bir yosun çantası taşıyan parlak turuncu bir denizatı, onun etrafında hızla dönüyordu. "Sarayın bütün denizdeki en güzel yer!" diye sevinçle bağırdı. Jella gülümsedi, ışıltılı çilleri parıldadı. "Herkes için güvende tutmak istiyorum," dedi. "Ama koruyucu olmak küçük bir denizanası için büyük bir iş."

Bir sabah, bilge yaşlı deniz kaplumbağası Olma yavaşça saray kapısına doğru yüzdü. Yosunlu kabuğu geniş, koyu gözleri yumuşacıktı. Deniz yosunundan bir yastığın üzerinde küçük, altın bir taç taşıyordu. "Bu taç senin için, Prenses Jella," dedi Olma. "Okyanus akıntılarıyla renk değiştirir. Özenle liderlik etmene yardımcı olacak." Jella tacı şemsiyesine yerleştirdi ve tacın ortasındaki inci parladı.

Akıntılar Jella'nın etrafında dönerken taç pembeden altına, oradan da yumuşak maviye parıldadı. Şemsiyesini gıdıkladığında kıkırdadı. Finn daireler çizerek yüzüp ona hayranlıkla baktı. "Bu sihir!" diye bağırdı. Jella başını salladı. "Olma, önemli seçimler yapmam gerektiğinde bana yol göstereceğini söyledi." Kendini gururlu ve biraz da heyecanlı hissetti.

O akşam sarayın ışıkları titredi ve söndü. Parıldayan mercan pencereler griye döndü, koridorlar karardı. Jella'nın kehribar gözleri kocaman açıldı. "Ne oluyor?" diye fısıldadı. Finn endişeyle oradan oraya daldı. "Işıklar sönüyor! Saray parlaklığını kaybediyor!" Jella bir şey yapması gerektiğini biliyordu, ama ne?

Jella tacı hatırladı. ona baktı ve tacın koyu, nabız gibi atan bir maviyle parladığını gördü. "Taç bana bir yön gösteriyor!" dedi. Parlayan bir feneri ve gümüş pulları olan minik fener balığı Pip'e seslendi. "Pip, lütfen yolu aydınlat!" Pip'in ışığı neşeyle sallandı. "Beni takip edin!" diye cıvıldadı ve karanlık suya daldılar.

Tacın mavi parıltısını kıvrımlı tünellerden ve sallanan yosunların üzerinden takip ettiler. Finn önden keşfe çıktı, yeşil gözleri keskin bakıyordu. "Bu taraftan!" diye seslendi. Pip'in ışığı mercan duvarlarda dans etti. Jella'nın kalbi hızlı atıyordu ama yüzmeye devam etti. Tacın rengi yeşile, sonra sıcak bir turuncuya döndü ve onları ileriye yönlendirdi.

Sonunda mercanın çatlamış ve kırılmış olduğu dar bir geçide ulaştılar. Dallar solgun ve ufalanıyordu, içinden hiç ışık geçmiyordu. "Sorun bu!" diye soluğu kesildi Jella. "Hasarlı mercan, ışığın saraya ulaşmasını engelliyor." Finn kaşlarını çattı. "Onarmamız gerek, ama nasıl?"

Jella, Olma'nın düşünceli liderlik hakkındaki sözlerini hatırladı. Şimdi sakin, beyaz bir ışıkla parlayan taca baktı. "Dikkatli olmalıyız," dedi. "Mercanı öylece kırarsak burada yaşayan küçük canlılara zarar verebiliriz. Onu nazikçe onarmalıyız." Pip başını salladı, mor gözleri kocamandı. "Yardım etmek için minik parlayan algler toplayabilirim!"

Tam o sırada Olma yavaşça yüzerek yanlarına geldi. "Sorunu bulmuşsunuz," dedi. "Mercan geçidi, sarayın ışığının kalbidir. Ama onu nezaketle nasıl onaracağınıza siz karar vermelisiniz." Jella derin derin düşündü. Arkadaşlarına ve narin mercana baktı. "Onu birlikte, yumuşak yosunlar ve özenli bir bakımla yeniden inşa edeceğiz," diye karar verdi.

Jella, Finn'i resif arkadaşlarını toplamaya gönderdi: denizyıldızları, deniz salyangozları ve küçük yengeçler. Pip herkese yolu aydınlattı. Olma onlara yosun liflerini nasıl öreceklerini ve kırık mercanın üzerine nazikçe nasıl bastıracaklarını gösterdi. Jella da yanlarında çalıştı, tacı parlak altın renginde ışıldıyordu. "Takım çalışması mercanı yeniden güçlendirir!" diye sevinçle bağırdı.

Yavaş yavaş mercan iyileşmeye başladı. Çatlaklar parıldayan yosunlarla doldu ve yeni pembe tomurcuklar belirdi. Geçit yumuşak, sıcak bir ışıkla parladı. Jella'nın tacı mutlu bir pembeye döndü ve harika bir şey başardıklarını anladı. "Başardık!" diye bağırdı Finn, kıvrık kuyruğunu sallayarak. Herkes sevinçle bağırdı.

Mercan onarıldıkça ışık geçitten geçip saraya geri aktı. Pencereler yeniden parıldadı ve koridorlar her zamankinden daha parlak ışıldadı. Jella ve arkadaşları yorgun ama mutlu bir şekilde eve yüzdüler. Saray onları sıcak, altın bir parıltıyla karşıladı. "Işığı kurtardın!" diye şarkı söyledi Pip, kendi ışığı da pırıldayarak.

Olma gülümsedi, yumuşak gözleri kırıştı. "Dikkatli bir seçim yaptın, Prenses Jella," dedi. "Tacı dinledin, ama daha da önemlisi kalbini dinledin. İyi liderlik herkesi düşünmek demektir." Jella arkadaşlarına sarıldı. "Siz olmasaydınız bunu başaramazdım," dedi.

O günden sonra Prenses Jella bilge ve nazik bir koruyucu oldu. Tacı hâlâ akıntılarla renk değiştiriyordu, ama artık ona düşünceli kararlar vermesini de hatırlatıyordu. Finn, Pip ve Olma onun güvenilir arkadaşları olarak kaldılar. Ve saray, denizdeki tüm canlılar için mutlu bir yuva olarak pırıl pırıl parladı.

Ve ne zaman yeni bir sorun ortaya çıksa, Jella arkadaşlarını toplayıp şöyle derdi: "Dikkatlice düşünelim ve birlikte çalışalım." Taç parıldar ve yeni bir maceraya atılırlardı. Çünkü Jella, gerçek bir liderin dinlediğini, önemsediğini ve herkesin parlamasına yardımcı olan seçimler yaptığını öğrenmişti. Ve denizanası tacı, düşünceli liderliğin simgesi olarak parıldamaya devam etti.